

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ΄

Τετάρτη 24 Νοεμβρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2535
2. Αναφορά στην ευρωπαϊκή ημέρα για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και τη σεξουαλική κακοποίηση, σελ. 2535 - 2544
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2535, 2537, 2538, 2540, 2543, 2544

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίου νόμου: Οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Υποδομών και Μεταφορών, ο Υπουργός Επικρατείας, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Υγείας, καθώς και ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό κατέθεσαν στις 23-11-2021 σχέδιο νόμου: «Σύσταση και οργάνωση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας», στρατηγική κεντρικών προμηθειών προϊόντων και υπηρεσιών υγείας», σελ. 2540

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. σελ. 2535 – 2544

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στην ευρωπαϊκή ημέρα για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και τη σεξουαλική κακοποίηση:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2542
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μ. , σελ. 2541
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 2539, 2540
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2540
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2535
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2543
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 2538
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 2535
ΡΑΠΤΗ Ε. , σελ. 2537

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2538
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 2538
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 2535, 2537, 2538, 2540, 2543, 2544

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ'

Τετάρτη 24 Νοεμβρίου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 24 Νοεμβρίου 2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.06', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23-11-2021 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά της ΛΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 23 Νοεμβρίου 2021 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου: 1) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Σερβίας για την εφαρμογή της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Σερβίας για την επανεισδοχή προσώπων που διαμένουν χωρίς άδεια, η οποία υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 18 Σεπτεμβρίου 2007».

2) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Μαυροβουνίου για την εφαρμογή της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Μαυροβουνίου σχετικά με την επανεισδοχή ατόμων που διαμένουν χωρίς άδεια, η οποία υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 18 Σεπτεμβρίου 2007».

3) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την ίδρυση και λειτουργία κέντρου με σκοπό την αστυνομική και τελωνειακή συνεργασία».

4) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης («ΜΚ») μεταξύ του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex) για τη φιλοξενία Αξίωματικού Συνδέσμου του Frontex στην Ελληνική Δημοκρατία»)

Στο σημείο αυτό θα γίνει αναφορά στην Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και τη Σεξουαλική Κακοποίηση.

Η 18^η Νοεμβρίου έχει καθιερωθεί ως Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και τη Σεξουαλική Κακοποίηση. Υιοθετήθηκε στις 12 Μαΐου του 2015, ύστερα από απόφαση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν εισηγήσεως της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Κάθε χρόνο η καμπάνια του Συμβουλίου της Ευρώπης για την ημέρα αυτή εστιάζει σ' ένα διαφορετικό θέμα. Η φετινή ευρωπαϊκή ημέρα έχει στόχο να καταστήσει τον κύκλο εμπιστοσύνης των παιδιών πραγματικά ασφαλή.

Σύμφωνα με τον ορισμό του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, σεξουαλική κακοποίηση παιδιών θεωρείται η συμμετοχή ή η έκ-

θεση παιδιών και εφήβων σε πράξεις με σεξουαλικό περιεχόμενο, υποκινούμενες από ενήλικα που συνήθως έχει σχέση φροντίδας ή οικειότητας με το παιδί.

Η σεξουαλική κακοποίηση εμπεριέχει διάφορες μορφές, με ή χωρίς επαφή, από την έκθεση σε επίδειξη, τις θωπείες και τις ασελγείς πράξεις μέχρι τον βιασμό και την αιμομιξία.

Η πορνογραφία είναι ακόμη μία μορφή. Η άμεση και εύκολη πρόσβαση στον κυβερνοχώρο έχει επιτρέψει τη ραγδαία ανάπτυξη και διάδοση του πορνογραφικού υλικού, ενώ ταυτόχρονα δυσκολεύει τη σύλληψη των δραστών, οι οποίοι μέσω της ανωνυμίας που τους προσφέρει το διαδίκτυο απελευθερώνουν τις πιο ακραίες επιθυμίες τους.

Με την εμφάνιση του κορωνοϊού, η κακοποίηση των παιδιών μέσω διαδικτύου φαίνεται να αυξήθηκε αλματωδώς. Επιπρόσθετα, η επιβεβλημένη καραντίνα ως μέτρο περιορισμού της διασποράς του κορωνοϊού συνέβαλε στην αύξηση και των άλλων μορφών παιδικής κακοποίησης, καθώς παράτεινε την παραμονή των παιδιών στο σπίτι μαζί με τους δυνητικούς τους θύτες.

Ενώ πολλοί πιστεύουν ότι τα παιδιά κακοποιούνται σεξουαλικά από αγνώστους, η αλήθεια είναι ότι τις περισσότερες φορές ο δράστης είναι πρόσωπο που προέρχεται από το οικείο περιβάλλον, με το οποίο τα παιδιά συνδέονται συναισθηματικά και γι' αυτό, άλλωστε, δυσκολεύονται τόσο πολύ ν' αποκαλύψουν τι τους συμβαίνει. Υπολογίζεται πως το 1/3 των παιδιών που έχουν πέσει θύματα αυτής της κατάστασης δεν θα το ομολογήσει ποτέ σε κανέναν.

Σύμφωνα με την πανευρωπαϊκή καμπάνια του Συμβουλίου της Ευρώπης, περίπου ένα στα πέντε παιδιά πέφτει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής κακοποίησης. Γι' αυτό χρειάζεται να μαθαίνουμε στα παιδιά το αποκλειστικό δικαίωμα τους στο σώμα τους και έτσι να προφυλάσσονται όχι μόνο από αγνώστους, αλλά και από το οικείο περιβάλλον τους. Στις περισσότερες περιπτώσεις κακοποίησης, τα παιδιά παγιδεύονται, εκβιάζονται, παραπλανώνται και πιέζονται ψυχολογικά.

Απότοκος αυτού, καθώς και του ότι συχνά οι καταγγελίες έρχονται σε ψυχρό χρόνο, δηλαδή πολύ μετά τα όποια συμβάντα, είναι ότι ελάχιστα παιδιά έχουν σωματικά ιατροδικαστικά ευρήματα και μόνη ένδειξη για το τι τους συνέβη είναι ο λόγος τους, όταν βρουν το θάρρος να το αποκαλύψουν.

Η κακοποίηση των παιδιών έχει μακροχρόνιες συνέπειες στην υγεία και την ευζωία τους. Τα παιδιά-θύματα εμφανίζουν κατάθλιψη, αγχώδεις διαταραχές, διατροφικές διαταραχές, διαταραχές του ύπνου και μαθησιακές δυσκολίες. Η κοινωνία χρειάζεται να αναλάβει δράση, ώστε να προστατευθεί τα παιδιά.

Τα τελευταία χρόνια, η χώρα μας, αλλά και ολόκληρη η Ευρώπη, ψηφίζει νόμους και συμβάσεις για την υπεράσπιση των δι-

καιωμάτων των παιδιών. Το σημαντικό, όμως, είναι να εφαρμοστούν οι νόμοι στην πράξη.

Σε ό,τι αφορά την παιδική πορνογραφία, επειδή το υλικό διακινείται από χώρα σε χώρα, είναι απαραίτητη η συνεργασία των δικωτικών αρχών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ τους καθώς και με τους παρόχους διαδικτυακών υπηρεσιών, προκειμένου να ταυτοποιηθούν οι δράστες και να περιοριστεί το φαινόμενο.

Σχετικά με την πρόληψη, μέτρα όπως η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και η εκμάθηση των δικαιωμάτων του παιδιού θα πρέπει να είναι μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Και εδώ, θα ήθελα να συγχαρώ την Υπουργό Παιδείας, γιατί από φέτος σε όλα τα νηπιαγωγεία, δημοτικά σχολεία και γυμνάσια της χώρας μας διδάσκονται το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης μέσα από τα θεσμοθετημένα εργαστήρια δεξιοτήτων. Επιπλέον, η συντονίστρια επί σειρά ετών της καμπάνιας «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ» και συνεργάτιδα του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και αντιμετώπιση της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, η Βουλευτής κ. Έλενα Ράπτη, βρίσκεται σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να ενταχθεί σχετικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα μέσω βιωματικής διδασκαλίας, το οποίο θα απευθύνεται σε μαθητές και μαθήτριες του νηπιαγωγείου και των πρώτων τεσσάρων τάξεων του δημοτικού σχολείου.

Η στελέχωση των σχολείων της χώρας από ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς είναι ένα σημαντικό εργαλείο για την αντιμετώπιση του φαινομένου. Είναι γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της καραντίνας τα παιδιά-θύματα που παρέμεναν στο σπίτι δεν είχαν πολλές ευκαιρίες να αναζητήσουν βοήθεια. Είναι πολύ σημαντικό να παραμένουν τα σχολεία ανοικτά, για να υποστηρίζεται η μαθησιακή διαδικασία και η ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των παιδιών, η μαθησιακή διαδικασία και η ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των παιδιών, αλλά και για να έχουν τα παιδιά-θύματα την ευκαιρία να απευθυνθούν σε κάποιο αρμόδιο πρόσωπο, όπως τον ψυχολόγο ή τον δάσκαλο, ο οποίος θα τους παρέχει την κατάλληλη ψυχολογική υποστήριξη και θα συνεργαστεί με τις κοινωνικές υπηρεσίες του κράτους, τους δικαστικούς λειτουργούς και την αστυνομία, ώστε να αναλάβουν δράση.

Η συνεχής επιμόρφωση, λοιπόν, όλων των παραπάνω εμπλεκόμενων φορέων αλλά και η ευαισθητοποίηση ολόκληρης της κοινωνίας είναι όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο τώρα έχει ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αφορμή της σημερινής εκδήλωσης είναι ασφαλώς η Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Κακοποίηση και Εκμετάλλευση. Ήθελα και εγώ να βρεθώ σήμερα μαζί σας σε αυτή τη σημαντική συνεδρίαση, για να προσθέσω και τη δική μου φωνή στην προσπάθεια διαμόρφωσης μιας εθνικής στρατηγικής για την αντιμετώπιση αυτού του εξαιρετικά επώδυνου κοινωνικού ζητήματος.

Αιτία της σημερινής συνεδρίασης είναι οι πραγματικά απειλητικές στατιστικές που διατρέχουν δυστυχώς όλες τις άλλες μέρες του χρόνου. Στόχος μας θα πρέπει να είναι η κατάρτιση ενός εθνικού σχεδίου δράσης που θα ενσωματώνει και θα ενοποιεί όλες τις πολιτικές μας για το τεράστιο αυτό θέμα.

Όπως είπε και ο κύριος Αντιπρόεδρος, σήμερα ένα στα πέντε παιδιά στην Ευρώπη γίνεται θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής κακοποίησης και αυτό δυστυχώς ισχύει πρωτίστως για τα πιο εύλωτα παιδιά: ανήλικα με αναπηρία, ασυνόδευτα προσφυγόπουλα ή παιδιά τα οποία για διάφορους λόγους ζουν στο κοινωνικό περιθώριο. Σοκάρει ιδιαίτερα το γεγονός ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των περιστατικών σεξουαλικής κακοποίησης προέρχεται από ενήλικες που βρίσκονται με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο στο στενό περιβάλλον των παιδιών που κακοποιούνται. Το στερεότυπο του αγνώστου που προσφέρει καραμέλες

στα παιδιά για να τα κακοποιήσει δεν ανταποκρίνεται δυστυχώς στην πραγματικότητα και στα στατιστικά στοιχεία και είναι πράγματι ανατριχιαστικό το γεγονός ότι τελικά ένα πολύ μικρό ποσοστό αυτών των περιστατικών, μόλις το 2%, εκτιμάται ότι φτάνει με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο στις αρχές, διότι η σεξουαλική βία κατά των ανηλίκων είναι δυστυχώς κατ' εξοχήν ένα βουβό έγκλημα και ειδικά όταν η σεξουαλική κακοποίηση πιστοποιείται όπως ξέρουμε κυρίως με ιατροδικαστικές εκθέσεις, πολλές από τις οποίες αποβαίνουν αρνητικές για διάφορους λόγους, όπως η μεσολάβηση ενός σημαντικού διαστήματος μεταξύ της εξέτασης και του περιστατικού το οποίο καταγγέλλεται ή βέβαια και για άλλους λόγους, καθώς η κακοποίηση δεν συνεπάγεται αποκλειστικά βιασμό.

Και βέβαια μην έχουμε καμμία αμφιβολία ότι και στην ελληνική κοινωνία υπάρχουν ακόμα αδράνεις και στερεότυπα. Οι πρώτες οδηγούν στην ατιμωρησία, ενώ τα δεύτερα οδηγούν στο ένοχο σκοτάδι. Σε αυτές τις αγκυλώσεις, τις οποίες μεγεθύνουν συχνά η σύγχυση των υπηρεσιών, αλλά και η πολυνομία, απαντά το εθνικό σχέδιο για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση. Είναι πιστεύω ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης ευθυγραμμισμένο με τη Σύμβαση του Λανζαρότε, του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ευρωπαϊκή στρατηγική που έχει καταρτίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρόκειται πιστεύω για μία πραγματικά εθνική προσπάθεια που πρέπει να έχει ως θεμέλιο λίθο τη μηδενική ανοχή -επαναλαμβάνω: τη μηδενική ανοχή- στη σεξουαλική βία κατά των παιδιών, γιατί η προστασία των ανηλίκων δεν αποτελεί μόνο αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας να θωρακίζει τους μελλοντικούς ενήλικες από εξαιρετικά επώδυνα τραύματα τα οποία θα φέρουν σε ολόκληρη τη ζωή τους ούτε απλώς μία πολιτική που αναβαθμίζει και διαπαιδαγωγεί τελικά την κοινωνική συμπεριφορά σε μια χώρα. Αποτελεί μια ουσιαστική, τολμηρή δημοκρατική παρέμβαση, η οποία πλουτίζει τη σύγχρονη δημοκρατία στο πεδίο των δικαιωμάτων, καταργεί τις ανισότητες, τονώνει τη συνοχή της κοινωνίας και απελευθερώνει τις δυνάμεις της. Είναι με άλλα λόγια μία εθνική προτεραιότητα με την οποία πρέπει -και είμαι σίγουρος ότι αυτό θα συμβεί- να συνταχθούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις του Κοινοβουλίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα, όπως και η διαβούλευση η οποία θα ακολουθήσει, θα αναδείξει πιστεύω με πολύ σαφή τρόπο όλες τις σύνθετες πτυχές αυτής της σημαντικής πρόκλησης. Γι' αυτό επιτρέψτε μου μόνο τρεις παρατηρήσεις: Πρώτον, το σχέδιο δράσης για το οποίο θα μιλήσουμε σήμερα είναι ολιστικό. Δεύτερον, προϋποθέτει κεντρική οργάνωση, αλλά και μία ευρεία κοινωνική αποδοχή. Τρίτον, αποτελεί μια ευρύτερη στροφή σε κρίσιμα προβλήματα της εποχής.

Θα σημειώσω, λοιπόν, ότι οι έντεκα άξονες του σχεδίου αναδιαρθρώνουν συνολικά τις ισχύουσες δομές και λειτουργίες. Να σταθώ ιδιαίτερος στο Εθνικό Πρωτόκολλο Διαχείρισης Κρουσμάτων, το οποίο θα ορίζει σαφώς τους ρόλους όλων των εμπλεκόμενων φορέων από τις δικαστικές και τις δικωτικές αρχές μέχρι τους κοινωνικούς λειτουργούς και καταγράφοντας κάθε περιστατικό θα το κοινοποιεί σε όλες τις υπηρεσίες, ώστε αυτές να μπορούν να συντονίζονται ανάλογα. Με τη σειρά του το Εθνικό Αρχείο Καταγραφής και Επιτήρησης των Κακοποιημένων Παιδιών θα διευκολύνει τον εντοπισμό και την παρακολούθηση των ενεργειών ανά περιστατικό. Επιπλέον -και σε αυτό θέλω να δώσω πολύ μεγάλη σημασία- θα αποτρέπει την παρουσία ατόμων με βεβαρημένο παρελθόν κοντά σε ανήλικους, καθώς στο εξής όλοι όσοι ασχολούνται με τον έναν με τον άλλον τρόπο με παιδιά θα πρέπει να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο για αδικήματα σεξουαλικής βίας.

Είναι πραγματικά δυσεξήγητο πώς σήμερα ακόμα δεν γνωρίζουμε ως πολιτεία πράγματι ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι ασχολούνται με τα παιδιά, παραδείγματος χάριν στον χώρο της άθλησης, και αν στο παρελθόν έχουν κατ' οποιονδήποτε τρόπο υποπέσει σε συμπεριφορές που να τους καθιστούν εν δυνάμει ύποπτους σε επαναλάβουν περιστατικά και να γίνουν ουσιαστικά οι ίδιοι θύτες σε περιστατικά σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Στην ίδια κατεύθυνση καθιερώνεται και η υποχρέωση όλων των φορέων, δημόσιων και ιδιωτικών, που σχετίζονται με τα παιδιά, να

ορίζουν έναν υπεύθυνο παιδικής προστασίας, έναν υπεύθυνο με ανάλογη κατάρτιση, ώστε να διαβιβάζει αμέσως σχετικές καταγγελίες στις αρχές και να μπορεί ο ίδιος να αναλαμβάνει δράσεις πρόληψης, ενώ είναι πολύ σημαντικό και οι διάσπαρτες διατάξεις οι οποίες υπάρχουν στο πλαίσιο της συνολικής προσπάθειας κωδικοποίησης που έχει αναλάβει αυτή η Κυβέρνηση και να κωδικοποιηθούν και να αυστηροποιηθούν.

Θέλω να θυμίσω ότι το νομικό μας πλαίσιο μόλις πρόσφατα έχει ήδη ενισχυθεί και με τις πρόσφατες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα τα αδικήματα αυτά για τα οποία μιλάμε έγιναν κακούργηματα. Η παραγραφή τους ξεκινά -σημαντικό αυτό- από την ενηλικίωση του θύματος, ώστε να διευρύνεται ο χρόνος που μπορούν αυτά να καταγγελλθούν. Η δίωξη τώρα είναι αυτεπάγγελτη και οι σχετικές ποινές αυξήθηκαν. Ο βιασμός ανηλίκου οδηγεί σε ισόβια κάθειρξη.

Όμως καμμία τέτοια προσπάθεια, που τελικά αφορά την ίδια την κοινωνία, δεν μπορεί να πετύχει αν δεν τη διαπεράσει. Και γι' αυτό και μια μεγάλη εκστρατεία ενημέρωσης είναι απαραίτητη και θα επιδιώξει να μας ενεργοποιήσει όλους: Τους ενήλικες, που πρέπει να είναι πιο ενημερωμένοι έτσι ώστε να εντοπίζουν αυτές τις κακοποιητικές συμπεριφορές γύρω τους, αλλά να έχουν και το θάρρος να σπάσουν το τείχος της σιωπής ειδικά σε πιο μικρές, κλειστές κοινωνίες και να καταγγέλλουν εγκαίρως και σωστά τα περιστατικά αυτά. Αλλά βέβαια και τα ίδια τα παιδιά, τα οποία πρέπει να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να έχουν και αυτά τη γνώση και το θάρρος να μπορούν να μιλούν στους μεγαλύτερούς τους. Πιστεύω ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία ότι πια από φέτος σε δύο τάξεις του δημοτικού, στην Γ' δημοτικού και στην ΣΤ' δημοτικού και σε μία τάξη του γυμνασίου, στη Β' γυμνασίου, διδάσκεται πια στο πλαίσιο των εργαστηρίων δεξιοτήτων το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής.

Κυρίες και κύριοι, την πορεία αυτού του πενταετούς εθνικού σχεδίου θα επιβλέπει η Εθνική Συντονιστική Επιτροπή, με στελέχη συναρμόδιων Υπουργείων αλλά και φορέων με προσφορά στον συγκεκριμένο τομέα. Και θέλω εδώ να χαιρετίσω τη σημαντική δουλειά η οποία έχει γίνει στην κατεύθυνση αυτή από το Υπουργείο Εργασίας, ειδικά από την αρμόδια Υφυπουργό, που με πολύ μεγάλη ευαισθησία συμμετείχε και θα έχει σημαντικό ρόλο στην υλοποίηση αυτού του σχεδίου.

Κεντρικά το σχέδιο όμως αυτό, επειδή αφορά πολλά Υπουργεία, θα υπάγεται στον Υπουργό Επικρατείας και επικεφαλής του θα είναι μία Βουλευτής η οποία έχει πολυετή εμπειρία σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο σε δράσεις με επίκεντρο το παιδί, η Έλενα Ράππη. Θέλω να την ευχαριστήσω για τη σπουδαία δουλειά που διαρκώς έχει κάνει στον τομέα αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κλείνω επισημαίνοντας ότι η πρωτοβουλία μας αυτή δεν είναι μεμονωμένη. Αντίθετα, εγγράφεται σε ένα τόξο των κοινωνικών μας μέτρων υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της υπεράσπισής τους, δίπλα σε εκείνα εναντίον της έμφυλης και της ενδοοικογενειακής βίας και κατά του μπουλινγκ, για την προστασία των ασυνόδευτων προσφυγόπουλων και φυσικά παράλληλα με το πολύ σημαντικό εθνικό σχέδιο για τα άτομα με αναπηρία.

Οι πολιτικές αυτές θα συνεχιστούν αταλάντευτα. Διότι, όπως έχουμε πει πολλές φορές, δεν υπάρχει οικονομική προκοπή χωρίς κοινωνική συνοχή. Δεν υπάρχει ευμάρεια στο κράτος χωρίς ευημερία στον πολίτη και δεν υπάρχει συλλογική επιτυχία χωρίς προσωπική ευαισθησία. Η δημοκρατία μας ζητά να επιλέξουμε τη δυνατή της φωνή έναντι της ένοχης σιωπής. Και αυτό κάνουμε, πολύ περισσότερο όταν η φωνή που μας καλεί είναι παιδική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

Τον λόγο τώρα θα λάβουν συνάδελφοι Βουλευτές που έχουν οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων.

Καλώ στο Βήμα πρώτη, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, τη Βουλευτή κ. Ράππη.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΠΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια μέρα γιορτής για την προστασία των παι-

διών. Πλέον τα παιδιά μας έχουν έναν ισχυρό σύμμαχο, τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, που με την ευαισθησία και το έμπρακτο ενδιαφέρον του ανακοίνωσε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο προστασίας για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών. Νιώθω χαρά, συγκίνηση και αισιοδοξία, καθώς δημιουργούνται όλες οι προϋποθέσεις, ώστε τα παιδιά μας να είναι ασφαλή. Θέλω να σας ευχαριστήσω, κύριε Πρωθυπουργέ, για την αμέριστη στήριξή σας όλα τα χρόνια στον αγώνα για τον τερματισμό της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης, καθώς και για την πρωτοβουλία σας να δημιουργήσετε ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης με στόχο την αναπροσαρμογή των θεσμικών λειτουργιών στην κατεύθυνση των φιλικών προς το παιδί διαδικασιών, την ποσοτική μείωση των κρουσμάτων που συμβαίνουν και την αύξηση των κρουσμάτων που αναφέρονται στις αρμόδιες αρχές.

Σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ένα στα πέντε παιδιά πέφτει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής κακοποίησης. Στην Ελλάδα το ποσοστό ανέρχεται στο 16%. Όταν εννέα στους δέκα δράστες είναι από το οικείο, στενό οικογενειακό, συγγενικό ή φιλικό περιβάλλον του παιδιού, από τον κύκλο εμπιστοσύνης του, τα συναισθηματά του είναι ανάμεικτα και αυτό δυσκολεύει το παιδί να σπάσει τη σιωπή του. Έτσι τα περιστατικά δεν αποκαλύπτονται, καθώς συχνά τα παιδιά-θύματα εκβιάζονται συναισθηματικά, φοβούνται, παραπλανούνται και αποτρέπονται από το να μιλήσουν γι' αυτό που τους συμβαίνει. Μόλις δύο στα εκατό περιστατικά φτάνουν στις αρχές. Τα υπόλοιπα καλύπτονται από σιωπή.

Η 18^η Νοεμβρίου, που σήμερα τιμούμε στην επετειακή συνεδρίαση της Ολομέλειας, αποτελεί υπενθύμιση αυτής της ζοφερής πραγματικότητας και ένα κάλεσμα για δράση.

Το 2013 μου ανατέθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης να συντονίσω το πρόγραμμα «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ» για τον τερματισμό της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης. Αποστολή μου η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των πολιτών μέσα από τα ενημερωτικά εργαλεία του τμήματος για τα δικαιώματα του παιδιού. Η υποχρέωση αυτή της χώρας μας ολοκληρώθηκε στο τέλος του 2016, όμως, λόγω της μεγάλης απήχησης της καμπάνιας, είχαμε σε εκκρεμότητα περισσότερες από διακόσιες προσκλήσεις από φορείς από όλη την Ελλάδα για διοργάνωση ενημερωτικών εκδηλώσεων. Τότε το Συμβούλιο της Ευρώπης, αξιολογώντας θετικά την ελληνική καμπάνια και τα στοιχεία τα μηνύματα να φτάσουν σε κάθε σπίτι, σε κάθε παιδί, ανανέωσε τη συνεργασία μας.

Μέχρι σήμερα κτίσαμε πολύτιμες συμμαχίες με θεσμικούς και πολιτειακούς παράγοντες. Στον κοινό αγώνα και το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων που ενέκρινε και ενέταξε δύο εκπαιδευτικά μας προγράμματα για την πρόληψη της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης στα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά. Πραγματοποιήσαμε επτακόσιες δράσεις σε όλη την επικράτεια, σε συνεργασία με Υπουργεία, την τοπική αυτοδιοίκηση, το Παρατηρητήριο Πρόληψης της Σχολικής Βίας και του Εκφοβισμού, συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, τον ΣΕΓΑΣ, τη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, τα τμήματα ανηλίκων, την Εκκλησία της Ελλάδας, το Χαμόγελο του Παιδιού και άλλους φορείς.

Επικοινωνήσαμε όλα τα χρήσιμα μηνύματα σε μικρούς και μεγάλους μέσα από το παραμύθι «Η Κίκο και το χέρι», το οποίο μετατρέψαμε και σε κώδικα γραφής braille για τα παιδιά με προβλήματα όρασης, το έντυπο για τους γονείς «Ο κανόνας των εσωρούχων», επτά τηλεφωνικές γραμμές βοήθειας και δύο ιστορίες κινουμένων σχεδίων, «Το μυστικό της Νίκης» και «Η περιπέτεια του Βίκτωρα», με υπότιτλους για τα βαρήκοα παιδιά και στη νοηματική γλώσσα για τα κωφά παιδιά, με στόχο την αφύπνιση όλων των παιδιών, με τρόπο ευχάριστο, ψυχαγωγικό και διδακτικό. Σύντομα θα κυκλοφορήσει και η τρίτη ιστορία κινουμένων σχεδίων, «Η δύναμη της Βερονίκης», με πρώτη γωνίστρια μια μαθήτριά σε αναπηρικό αμαξίδιο, καθώς τα άτομα με αναπηρία, τα παιδιά με αναπηρία είναι πιο ευάλωτα σε κακοποιητικές συμπεριφορές.

Στο κομμάτι της επικοινωνιακής προβολής των μηνυμάτων της καμπάνιας είχαμε τη στήριξη τηλεοπτικών σταθμών που δέχτηκαν να προβάλλουν δωρεάν το σποτ του Συμβουλίου της Ευρώπης ως κοινωνικό μήνυμα με την έγκριση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιο-

τηλεόρασης. Η καμπάνια φιλοξενήθηκε σε πάνω από διακόσιες δέκα τηλεοπτικές εκπομπές υψηλής τηλεθέασης. Δημιουργήσαμε Facebook, Twitter, ιστοσελίδα «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ», αναρτήσαμε αφίσες σε πλάγιες και πίσω όψεις αστικών λεωφορείων και αφίσες σε πέντε μεγάλα αεροδρόμια. Σήμερα στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» φιλοξενούνται οκτώ γιγαντοαφίσες της καμπάνιας «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ».

Συνεργαστήκαμε με άλλα κράτη-μέλη του Συμβουλίου στην ανταλλαγή καλών πρακτικών και εργαλείων για την ενδυνάμωση του αγώνα μας για την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση.

Όλα αυτά τα χρόνια γνωρίσαμε εκατοντάδες περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Ζήσαμε την αγωνία, τον πόνο, τον φόβο και την απόγνωση των θυμάτων και, αναγνωρίζοντας την ευθύνη που μας αναλογεί, αφοσιωθήκαμε με συνέπεια στην αποστολή μας να προλάβουμε το κακό και, όπου αυτό συμβαίνει, να αποτελέσουμε έναυσμα, ώστε το παιδί να βρει τη δύναμη να σπάσει τη σιωπή και να λυτρωθεί από τον εφιάλτη που ζει.

Όλο αυτό το διάστημα ήρθαμε αντιμέτωποι με συστημικές δυσλειτουργίες, παθογένειες που θα θεραπευτούν μέσα από ένα ολοκληρωμένο Εθνικό Σχέδιο Δράσης, που δημιουργεί διαδικασίες και προϋποθέσεις προστασίας των παιδιών στην πράξη. Πιο συγκεκριμένα, κατάλληλες υπηρεσίες, πρωτόκολλα λειτουργίας και συντονισμού των εμπλεκόμενων φορέων, συνεκτικό νομικό πλαίσιο και ενίσχυση της εφαρμογής του, όλα σύμφωνα με τη Σύμβαση Λανζαρότε και με τη σχετική ευρωπαϊκή στρατηγική 2020 - 2025.

Είμαι αισιόδοξη ότι μέσα από πολιτικές, διυπουργικές, οριζόντιες, που ο κύριος Πρωθυπουργός ανέπτυξε, όπως το Εθνικό Πρωτόκολλο Διαχείρισης Κρουσμάτων για την ενοποίηση των ενεργειών όλων των εμπλεκόμενων φορέων, το Εθνικό Αρχείο Καταγραφής και Επιτήρησης Κακοποιημένων Παιδιών για την παρακολούθηση της αντιμετώπισης κάθε περιστατικού, το ειδικό ποινικό μητρώο για αδικήματα σεξουαλικής βίας για όλους όσοι ασχολούνται με παιδιά, ο υπεύθυνος προστασίας σε κάθε φορέα με παιδιά, μέσα από μέτρα διατομεακά και επιμέρους, μέσα από τη συνεργασία έντεκα Υπουργείων και μέσα από μια μεγάλη εκστρατεία ενημέρωσης, θα πετύχουμε να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο ασφάλειας. Το χρωστάμε στα παιδιά μας, το χρωστάμε σε όλους όσοι πραγματικά τα νοιάζονται.

Στόχος είναι μια Ελλάδα μηδενικής ανοχής στη σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών, μια Ελλάδα που θα έχει κινητοποιήσει όλες τις θεσμικές και κοινωνικές της δυνάμεις για την εξάλειψη του φαινομένου. Είμαι σίγουρη ότι είναι επιθυμία όλων μας.

Θέλω, κλείνοντας, να σας ευχαριστήσω, κύριε Πρωθυπουργέ, για την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μου. Απέναντι σε εσάς, στην Εθνική Αντιπροσωπεία και απέναντι στα παιδιά, δεσμεύομαι ότι θα συνεχίσω να δουλεύω με την ίδια στοχοπροσήλωση, όπως έκανα μέχρι σήμερα.

Μέσα από τη συμμετοχή μου σε ένα τόσο σπουδαίο εγχείρημα γίνεται πραγματικότητα και το δικό μου όνειρο, το κοινό μας όνειρο για ένα πιο προστατευμένο κόσμο για τα παιδιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά είναι το πολυτιμότερο κοινωνικό μας κεφάλαιο. Σήμερα γίνεται ένα αποφασιστικό συλλογικό βήμα για να διασφαλίσουμε την προστασία τους. Με το βλέμμα στραμμένο προς το μέλλον, ως εργαζομένους ώστε να δημιουργήσουμε έναν ισχυρό κύκλο εμπιστοσύνης και ασφάλειας για κάθε παιδί.

Είναι δύσκολο για τα παιδιά να μιλήσουν. Εμείς οφείλουμε να σπάσουμε τη σιωπή. Όλοι μαζί, κοινωνία και πολιτεία, σπάμε τη σιωπή για να προστατεύσουμε τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Ράπτη για την πολύχρονη προσφορά της στο θέμα της προστασίας των παιδιών από σεξουαλική εκμετάλλευση και σεξουαλική κακοποίηση.

Τον λόγο έχει τώρα, αφού τακτοποιηθεί υγειονομικά το Βήμα, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Αντιπρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευ-

τές, όντως σήμερα είναι μια σημαντική μέρα, η Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και τη Σεξουαλική Κακοποίηση και η ειδική συζήτηση που κάνουμε σήμερα στη Βουλή αναμφίβολα δείχνει τον δρόμο, δείχνει την ένταση την οποία τοποθετεί η ελληνική Βουλή, ότι το πρόβλημα είναι σύνθετο και πρέπει όλοι μας ενωμένοι να δώσουμε λύσεις για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών στη χώρα μας.

Τα τελευταία χρόνια γίνεται λόγος ότι έχουν γίνει βήματα προς την αντιμετώπιση τέτοιων αποτρόπαιων κρουσμάτων, τα οποία όμως, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι επαρκή και πρέπει να γίνουν και άλλα βήματα προς την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου.

Σε όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες το τελευταίο διάστημα, κύριε Πρόεδρε, γίνονται εμφανείς, καταγγέλλονται σεξουαλικές κακοποιήσεις ανηλίκων, από τον αθλητισμό μέχρι το σχολείο και στο οικογενειακό περιβάλλον, και νομίζω ότι είναι πλέον δική μας υποχρέωση να δράσουμε εναντίον αυτών των κακοποιητικών πράξεων σε ανήλικους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να παραθέσω ορισμένα στοιχεία που οριοθετούν το πρόβλημα της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης των παιδιών.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, αν είναι εύκολο.

Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Με συγχωρείτε, έχετε απόλυτο δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Είναι αρκούτως σημαντικό το ζήτημα και επειδή όλοι με πολύ σεβασμό ακούσαμε την κ. Ράπτη, που έχει δώσει μάχες εναντίον αυτού του φαινομένου -και δεν μιλάω ως νέος μπαμπάς μιας δίχρονης κόρης, θέλοντας να εκφράσω την αγωνία μου μεγαλώνοντας ένα παιδί, δεν αξιολογώ έτσι την ένταση που δείχνουμε εναντίον των κακοποιήσεων-, αλλά είναι κακό, κυρία Υπουργέ και κύριε συνάδελφε, να μη δείχνετε σεβασμό απέναντι στον συνομιλητή για ένα τέτοιο σημαντικό θέμα.

Σε άλλα ζητήματα, κύριε συνάδελφε, μιλήστε όσο θέλετε με τους Υπουργούς, αλλά για ένα τόσο σημαντικό θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παράκληση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλούσατε στο κινητό σας. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παράκληση οι Βουλευτές να μην πλησιάζουν τα υπουργικά έδρανα. Αλλού η επίλυση των θεμάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίστε, κύριε Μπάρκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν κάνω υποδείξεις, αλλά είναι ακραία σημαντικό ζήτημα και νομίζω ότι όλοι μας τασσόμαστε υπέρ αυτής της ανάγκης να σεβαστούμε τα ανήλικα παιδιά και να δώσουμε μάχη για την κακοποίηση των παιδιών. Άρα καταλαβαίνετε την ένταση και ζητώ συγγνώμη γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχετε δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Σύμφωνα, λοιπόν, με τα διαθέσιμα στατιστικά δεδομένα, ένα στα πέντε παιδιά πέφτει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής βίας, η οποία, πέρα από την πιο ωμή μορφή της, δηλαδή αυτή καθαυτή της σεξουαλικής βίας, μπορεί να εκδηλωθεί και μέσα από τον σεξουαλικό διαδίκτυακό εκβιασμό ή εξαναγκασμό, αλλά μπορεί να λάβει και τη μορφή εκμετάλλευσης μέσω πορνείας και πορνογραφίας.

Επίσης, όπως προκύπτει, σε ένα μεγάλο ποσοστό τα παιδιά κακοποιούνται από άτομα της εμπιστοσύνης τους και του οικείου οικογενειακού τους περιβάλλοντος. Περίπου το 1/3 των παιδιών που έχουν τραυματιστεί ανεπανόρθωτα στο σώμα και την ψυχή τους δεν θα το ομολογήσει ποτέ σε κανέναν, παρ' όλο που το 70% έως 85% αυτών των παιδιών γνωρίζει τον δράστη.

Μια έρευνα του 2019 σε ανήλικες στο Κεμπέκ του Καναδά αποκαλύπτει ότι το 22,1% των γυναικών και το 10% των ανδρών έχουν πέσει θύματα σεξουαλικής κακοποίησης, βιασμού ή ανεπιθύμητων αγγιγμάτων, προτού κλείσουν τα δεκαοκτώ τους χρόνια. Το 16,3% αυτών των ανθρώπων ήταν μάλιστα κάτω από την

ηλικία των έξι ετών όταν κακοποιήθηκαν για πρώτη φορά και το 45,5% των παιδιών ήταν στη σχολική ηλικία.

Σύμφωνα με εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, υπάρχουν ενδείξεις ότι η κρίση λόγω του κορωνοϊού, λόγω της νόσου COVID-19, έχει επιδεινώσει το πρόβλημα. Έγινε αναφορά και από τον Αντιπρόεδρο της Βουλής στην τοποθέτησή του αλλά και από τη συνάδελφο κ. Ράππη, ιδίως για τα παιδιά που ζουν με τα άτομα τα οποία τα κακοποιούν.

Επιπλέον, τα παιδιά περνούν περισσότερο χρόνο στο διαδίκτυο σε σύγκριση με το παρελθόν -δυστυχώς, έτσι είναι-, ενδεχομένως χωρίς επιτήρηση, γεγονός που υπάρχει ισχυρή πιθανότητα να σχετίζεται με αυξημένο κίνδυνο επαφής αυτών των παιδιών με διαδικτυακά «αρπακτικά», αν μου επιτρέπεται ο όρος.

Αυτή είναι μια πολύ ζοφερή κατάσταση, η οποία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Έχει καταστεί σαφές ότι σε παγκόσμιο επίπεδο χάνεται η μάχη ενάντια σε τέτοιου είδους εγκλήματα και δεν προστατεύεται αποτελεσματικά το δικαίωμα κάθε παιδιού να ζει χωρίς βία.

Ως εκ τούτου, η χώρα μας και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά θα πρέπει να επαναξιολογήσει και να ενισχύσει τις προσπάθειες για την προστασία των παιδιών αυτών. Για παράδειγμα, είναι επείγουσα η ανάγκη ονομαστικής οργανικής ολοκλήρωσης και ένταξης στο Εθνικό Δίκαιο της οδηγίας 93/2011 για τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών και τυχόν νομοθετικά κενά που εντοπίστηκαν πρέπει να αντιμετωπιστούν με τα πλέον κατάλληλα μέσα.

Ειδικότερα, πέραν του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου και της Ποινικής Δικονομίας, η οδηγία απαιτεί επίσης από τα κράτη-μέλη να θεσπίσουν εκτενή διοικητικά, δηλαδή μη νομοθετικά, μέτρα, όπως την ανταλλαγή ποινικών μητρώων μεταξύ των κρατών-μελών.

Τα μέτρα αυτά απαιτούν τη συμμετοχή και τον συντονισμό πολλών παραγόντων από διάφορους τομείς της διακυβέρνησης, όπως παραδείγματος χάριν επιβολή του νόμου, υγειονομική περίθαλψη, εκπαίδευση, κοινωνικές υπηρεσίες, αρχές προστασίας των παιδιών, δικαστές και επαγγελματίες του νομικού κλάδου, καθώς και από ιδιωτικούς φορείς, όπως τη βιομηχανία και την Κοινωνία των Πολιτών.

Εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις στους τομείς της πρόληψης, ιδίως τα προγράμματα πρόληψης για παραβάτες και για άτομα που φοβούνται ότι ενδέχεται να διαπράξουν αδικήματα του Ποινικού Δικαίου, ιδίως στον ορισμό των αδικημάτων και στο επίπεδο των ποινών, καθώς και των μέτρων βοήθειας, στήριξης και προστασίας για τα παιδιά θύματα.

Τα μέχρι σήμερα δεδομένα αναφέρουν ότι η παρατηρούμενη έλλειψη έρευνας καθιστά πολύ δύσκολη τη σχεδίαση και την εφαρμογή αποτελεσματικών προγραμμάτων για όλα τα στάδια. Τα προγράμματα που εφαρμόζονται σπανίως αξιολογούνται, ώστε να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητά τους. Παράλληλα όμως θα πρέπει επίσης να αξιολογηθεί η εφαρμογή της οδηγίας στην πράξη, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνάφεια, τη συνεκτικότητα και την προστιθέμενη αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας και η οδηγία εκδόθηκε το 2011, έχουν περάσει όμως δέκα χρόνια και οι προκλήσεις ολοένα και μεγαλώνουν και έχουν πιο σύνθετη μορφή, όπως για παράδειγμα το διαδικτυακό έγκλημα ή τα ασυνόδευτα ανήλικα από εμπόλεμες ζώνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σεξουαλική κακοποίηση παιδιών είναι ένα πολύπλοκο και πολυπαραγοντικό ζήτημα, που απαιτεί τη μέγιστη συνεργασία από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία πρέπει να είναι σε θέση πρόθυμα -εγώ δηλώνω, κυρία Ράππη, τη διαθεσιμότητά μου να βοηθήσω σε όλη αυτή τη διαδικασία - να αναλάβουν δράση.

Ας έχουμε τον νου μας στο παιδί, γιατί αν γλιτώσει το παιδί υπάρχει ελπίδα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπάρακ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Νάντια Γιαννακοπούλου εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαρι-

τώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η 18^η Νοεμβρίου κάθε έτους έχει θεσπιστεί ως η Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και την Κακοποίηση. Την ημέρα αυτή καθιέρωσε το Συμβούλιο της Ευρώπης, στο πλαίσιο της εκστρατείας με τίτλο «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ», μια ονομασία η οποία δηλώνει ότι το ένα στα πέντε παιδιά πέφτει θύμα σεξουαλικής βίας και κακοποίησης στην Ευρώπη. Ένα στα πέντε. Μιλάμε για ένα ασύλληπτο, για ένα πραγματικά τραγικό ποσοστό.

Η καθιέρωση, λοιπόν, της ημέρας αυτής έρχεται για να μας υπενθυμίσει τόσο ότι χιλιάδες παιδιά πραγματικά υποφέρουν κάθε χρόνο χωρίς βοήθεια όσο κυρίως να μας θυμίσει το χρέος όλων μας απέναντί τους. Η σεξουαλική κακοποίηση παραμένει μέχρι και σήμερα μια από τις πιο τραγικές μάστιγες της εποχής μας και όταν έχει να κάνει με ανήλικους, όταν έχει να κάνει με μικρά παιδιά, το βάρος της γίνεται κυριολεκτικά ασήκωτο.

Τα στοιχεία και στη χώρα μας είναι πραγματικά ανατριχιαστικά. Υπολογίζεται ότι το ένα στα έξι παιδιά θα πέσει θύμα, θα δεχτεί κάποια μορφή σεξουαλικής βίας στη ζωή του, με τα καταγεγραμμένα θύματα των τελευταίων πέντε ετών να ανέρχονται στα χίλια εκατόν ογδόντα ένα. Τα σχετικά επίσημα στοιχεία δηλώνουν, όπως άλλωστε είπαν και όλοι οι προλαλήσαντες, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων σεξουαλικής κακοποίησης συμβαίνει μέσα στον κύκλο εμπιστοσύνης του ίδιου του παιδιού, τονίζοντας ότι όταν η βία ασκείται από άτομο το οποίο τα παιδιά γνωρίζουν, θαυμάζουν, εμπιστεύονται, ακόμα και αγαπούν είναι ακόμα πιο δύσκολο για τα παιδιά να το αποκαλύψουν κι ακόμα πιο δύσκολο να μπορέσουν να ξεπεράσουν την κακοποίηση.

Η σεξουαλική εκμετάλλευση και η κακοποίηση των παιδιών μπορεί να συμβεί στο σπίτι, μπορεί να συμβεί στο σχολείο, μπορεί να συμβεί στα σπορ, στις εξωσχολικές δραστηριότητες, στους δρόμους, μέσω τηλεφώνου, μέσω διαδικτυακής κάμερας,, αλλά και στο διαδικτυο γενικότερα.

Βεβαίως πρέπει όλοι να έχουμε κατά νου ότι η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών αποτελεί το πιο καλά φυλαγμένο μυστικό και έχει χαρακτηριστεί ως ο εφιαλτικότερος τρόπος έκφρασης παιδικής κακοποίησης. Σε πολύ μεγάλο βαθμό ανήκει στην αθέατη εγκληματικότητα, η οποία καλύπτεται τόσο από την σιωπή των ευάλωτων θυμάτων όσο και από την επιβολή των δραστών. Κι όταν μάλιστα τα κανάλια επικοινωνίας ανάμεσα στα παιδιά και στους γονείς είναι ασθενή ή είναι ανύπαρκτα, η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο οδυνηρή, καθώς τα παιδιά δεν μπορούν να στείλουν μηνύματα βοήθειας. Τα παιδιά στην πλειοψηφία τους αποφεύγουν ή διστάζουν να μιλήσουν για ένα θέμα το οποίο το θεωρούν απολύτως προσωπικό, δυσάρεστο, επαισχυντο, νιώθουν ντροπή για όλο αυτό που συμβαίνει. Κάποια μάλιστα θα το αποσιωπήσουν για πάντα.

Η έγκαιρη όμως αποκάλυψη της σεξουαλικής κακοποίησης αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την άμεση ενεργοποίηση του ποινικού μηχανισμού αλλά και για την αντιμετώπιση των μακροχρόνιων συνεπειών της παραβίασης την οποία υπέστη το παιδί.

Το σημαντικότερο, λοιπόν, πράγμα το οποίο έχουν να κάνουν κατ' αρχάς οι γονείς απέναντι στο παιδί τους είναι να το πιστέψουν όταν το παιδί πει αυτό το οποίο του συμβαίνει, γιατί το παιδί έχει ανάγκη, πραγματικά, να ξέρει ότι υπάρχει κάποιος μεγάλος ο οποίος το πιστεύει και ο οποίος μπορεί να το βοηθήσει.

Τώρα, όσον αφορά τη σημερινή μέρα, κατ' αρχάς δεν θα μπορούσα και πολιτικά και σαν γυναίκα και σαν μητέρα τριών κοριτσιών να μην πω πρώτα και πάνω απ' όλα ένα πολύ μεγάλο μπράβο στη συνάδελφό μας, την Έλενα Ράππη, η οποία έχει ταυτίσει πραγματικά την πολιτική της πορεία, εγώ θα έλεγα και τη ζωή της, με μια καμπάνια, την καμπάνια «ΕΝΑ στα ΠΕΝΤΕ». Έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές γι' αυτό. Σε παρακολουθούμε, Έλενα, και κάνεις ένα πολύ σπουδαίο έργο γι' αυτό το ζήτημα.

Και ναι, είναι σημαντικό το ότι σήμερα, στο πλαίσιο αυτής της ημέρας, ήρθε και ο Πρωθυπουργός της χώρας και ανακοίνωσε τη δέσμη ενός ολιστικού, μπορούμε να πούμε, πακέτου μέτρων,

μιας εθνικής στρατηγικής, για την αντιμετώπιση αυτού του τόσο σοβαρού ζητήματος. Ακούσαμε προσεκτικά τα όσα ειπώθηκαν από τον κύριο Πρωθυπουργό. Βεβαίως για αυτά τα θέματα δεν υπάρχει κανένα απολύτως περιθώριο αντιπολίτευσης. Εμείς είμαστε εδώ πέρα αρωγών σε οποιαδήποτε προσπάθεια έχει να κάνει με τη λήψη μέτρων και την ολιστική αντιμετώπιση αυτού του νοσηρού φαινομένου και βεβαίως θα είμαστε εδώ πέρα και θα είμαστε αυστηροί κριτές, κύριοι Υπουργοί, για να βλέπουμε ποια είναι η υλοποίηση αυτών των μέτρων, ποιοι είναι οι ρυθμοί που εισάγετε και ποια είναι, βεβαίως, η αποτελεσματικότητα όλων αυτών των μέτρων, ποια είναι τα μετρήσιμα αποτελέσματα.

Η καμπάνια και η ενημέρωση η οποία πρέπει να γίνει είναι πρωταρχικής σημασίας και έχει να κάνει με την ευαισθητοποίηση, με τη διαρκή ενημέρωση, προκειμένου να μπορέσουμε να καταλάβουμε όλοι μας ότι έχουμε χρέος ο καθένας ως πολίτης, ως μονάδα, ως ατομικότητα, να σπάσει το πέπλο της σιωπής όταν γνωρίζει ότι συμβαίνει κατ' αρχάς ένα τέτοιο φαινόμενο.

Από εκεί και πέρα, είναι απαραίτητη η παιδεία και μια ολιστική δέσμη μέτρων όσον αφορά στην καμπάνια η οποία πρέπει να υπάρχει και στα σχολεία. Ναι, είναι πολύ σημαντικό το ότι εισάγεται το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης.

Εμείς θα θέλαμε, κύριοι Υπουργοί, να το δούμε και ακόμα πιο διευρυμένο και όχι μόνο σε δύο τάξεις στο δημοτικό και σε μία τάξη στο γυμνάσιο. Να δούμε, βεβαίως, ποια είναι αποτελεσματικότητά του, αλλά πρέπει ακόμα περισσότερο να διευρυνθεί.

Επίσης, πρέπει να υπάρχει μια διαρκής επιμόρφωση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν υπάρχει διακοπή. Το κουδούνι κτυπάει μόνο του. Μιλήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ.

Επίσης, χρειάζεται να υπάρχει μια διαρκής επιμόρφωση των δασκάλων και των καθηγητών, προκειμένου να μπορούν να διαγιγνώσκουν αν κάτι αλλάζει στη συμπεριφορά του παιδιού που μπορεί να σημαίνει κάτι τέτοιο και σε συνεργασία με τους ψυχολόγους στα σχολεία, αλλά και κοινωνικούς λειτουργούς, να μπορούν να εντοπίσουν άμεσα ένα τέτοιο φαινόμενο και να υπάρχει μια καταγγελία και μια ολιστική αντιμετώπιση της κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης.

Επίσης, κύριοι Υπουργοί, πολύ σημαντικό είναι να υπάρχει και η εισαγωγή και στην ελληνική πραγματικότητα σχολών γονέων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό. Συμβαίνει σε πάρα πολλά ευρωπαϊκά κράτη. Είναι πάρα πολύ σημαντικό για τα νέα ζευγάρια και για τους νέους γονείς μέσα από σχολές να γνωρίζουν το πώς πρέπει και οι ίδιοι να συμπεριφέρονται και να μεγαλώνουν τα παιδιά τους, αλλά και πώς μπορούν οι ίδιοι να καταλάβουν εάν κάτι δεν πηγαίνει καλά με το παιδί τους.

Είναι και αυτό, λοιπόν, κάτι σημαντικό και πιστεύω ότι πρέπει και οφείλετε να το λάβετε υπ' όψιν σας.

Ως προς την αυστηροποίηση των ποινών, εμείς από την πρώτη στιγμή εδώ και πάρα πολύ καιρό -και ήταν σε αυτό μπροστάρισα η αείμνηστη Πρόεδρός μας, η Φώφη Γεννηματά- είχαμε ζητήσει αυστηροποίηση των ποινών ειδικά σε όλα τα αδικήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τη σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων. Και με ικανοποίηση είδαμε ότι στην πρόσφατη αλλαγή του Ποινικού Κώδικα, ναι, υπήρξε αυστηροποίηση των ποινών για την κατάχρηση ανηλίκου και για τον βιασμό ανηλίκων, όπως και η αναστολή παραγραφής για όλα αυτά τα αδικήματα για ανηλίκους -γιατί, δυστυχώς, αυτό είχε καταργηθεί με τον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα- και, βεβαίως, για το θέμα της αιμομιξίας, που από πλημμέλημα έγινε κακούργημα και πολύ σωστά.

Και κλείνω, λέγοντας ότι χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη δουλειά όσον αφορά στις εξειδικευμένες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Διάβασα -σήμερα, νομίζω, κάποιες δηλώσεις του κ. Θεοδωρικάκου, του αρμόδιου Υπουργού. Πολύ ωραία είναι να απαριθμεί και να μας λέει πόσες είναι οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, που ασχολούνται με το ζήτημα.

Θετικό είναι, αλλά κυρίως πρέπει να ξέρουμε ποια είναι η αποτελεσματικότητα, κύριοι Υπουργοί. Διότι μέχρι στιγμής σε πάρα

πολλές περιπτώσεις καταγγελιών τέτοιων αδικημάτων ήταν απολύτως πλημμελής, για να μην πω καμιά άλλη κουβέντα, η αντιμετώπιση από τις αρμόδιες αρχές.

Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό, όπως βεβαίως και η αντιμετώπιση από τις κοινωνικές υπηρεσίες και τους ψυχολόγους στα παιδιά αυτά, μετά από την καταγγελία αυτών των περιστατικών.

Κλείνω. Ο αγώνας για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και την κακοποίηση και την προάσπιση των δικαιωμάτων τους είναι ένας αγώνας διαρκής και είναι ευθύνη όλων μας να διασφαλίσουμε στον μέγιστο βαθμό τα δικαιώματα του κάθε παιδιού για μια ζωή ελεύθερη από τη βία, ελεύθερη από τον φόβο.

Απαραίτητη και επιβεβλημένη, λοιπόν, είναι η συμμετοχή όλων μας σε μια κοινή προσπάθεια προστασίας των παιδιών από την κακοποίηση, από την παραμέληση, προκειμένου τα παιδιά μας να μπορέσουν να μπουν στην ενήλικη ζωή τους χωρίς τραύματα και να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο χωρίς να μεταφέρουν τον κύκλο βίας τον οποίο ενδεχομένως έχουν υποστεί.

Η 18^η Νοεμβρίου, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Κακοποίηση, αποτελεί την ευκαιρία όχι απλώς να αναστοχαστούμε το τι σημαίνει όλο αυτό, με βάση όλα αυτά τα ανατριχιαστικά στοιχεία, αλλά κυρίως να δώσουμε μια υπόσχεση όλοι εμείς εδώ μέσα για την έναρξη μιας συλλογικής προσπάθειας, ώστε όλοι να δηλώσουμε και να δείξουμε έμπρακτα μηδενική ανοχή στη σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών.

Είναι ευθύνη και υποχρέωση όλων μας εδώ μέσα, ως πολίτες, ως γονείς, ως πολιτικοί, εσείς, ως Κυβέρνηση, κύριοι Υπουργοί, προκειμένου να δείξουμε ότι αντιμετωπίζουμε αυτό το θέμα σοβαρά και ότι μπορούμε να ελπίζουμε σε μια κοινωνία όπου δεν θα υπάρχουν πια τέτοια φαινόμενα.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Μέχρι να τακτοποιηθεί το Βήμα, προκειμένου να πάρει τον λόγο εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο Βουλευτής, ο κ. Ιωάννης Δελής, θα ήθελα να διαβάσω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Υποδομών και Μεταφορών, ο Υπουργός Επικρατείας, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Υγείας, καθώς και ο Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό κατέθεσαν στις 23-11-2021 σχέδιο νόμου: «Σύσταση και οργάνωση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία "Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας", στρατηγική κεντρικών προμηθειών προϊόντων και υπηρεσιών υγείας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Τον λόγο τώρα έχει, όπως προανήγγειλα, ο κ. Ιωάννης Δελής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα-πρώτα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αφορμή και τη σημερινή επετειακή αναφορά στη Βουλή, θέλω, ως κόμμα, να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε παιδί που έχει υποστεί σεξουαλική παρενόχληση, κακοποίηση και άλλες μορφές οικονομικού και κοινωνικού καταναγκασμού.

Οι πραγματικές διαστάσεις αυτού του προβλήματος απέχουν πάρα πολύ από τους επίσημους αριθμούς και τα στατιστικά και γι' αυτό απαιτούν, κατ' αρχάς, τη γενναία κρατική χρηματοδότηση και σε υποδομές και σε υπηρεσίες, αφ' ενός, για την πρόληψη και την καταπολέμηση αυτού του κοινωνικού φαινομένου και, αφ' ετέρου, για την ουσιαστική στήριξη των κακοποιημένων αυτών παιδιών. Όχι, δηλαδή, όπως γίνεται σήμερα, που υπολογίζεται ότι σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση από τα 366 δισεκατομμύρια ευρώ, παρακαλώ, των κονδυλίων που δίνονται για την αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών μόνο το 0,4%-επαναλαμβάνω, το 0,4%- κατευθύνεται σε ξενώνες και καταφύγια για όλα, μα όλα τα θύματα σεξουαλικής βίας και γυναίκες και ανήλικα παιδιά.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι διαχρονικά το μεγαλύτερο τμήμα αυτής της χρηματοδότησης κατευθύνεται, κυρίως, σε ένα πολυ-δαίδαλο όσο και εντελώς αποσπασματικό δίκτυο μη κυβερνητικών οργανώσεων, το οποίο δίκτυο αναλαμβάνει ρόλο πρωταγωνιστικό μέχρι και στην εκπαίδευση των επαγγελματιών της υγείας, του δικαστικού σώματος, ακόμα και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Έτσι, όμως, υποκαθίσταται απλώς η κρατική ευθύνη και μένουν υποστελεχωμένες ακόμα και αυτές οι ελάχιστες κρατικές υποδομές και υπηρεσίες που υπάρχουν και από εδώ οφείλει να ξεκινά ένα οποιοδήποτε Εθνικό Σχέδιο Δράσης διακηρύσσεται, αν θέλει φυσικά να σέβεται τον τίτλο του και να τον δικαιολογεί.

Το αποτέλεσμα αυτής της υποστελέχωσης είναι να δυσκολεύεται ασφαλώς ο συντονισμός του έργου των αρμόδιων επιστημονικών κρατικών φορέων για την τόσο αναγκαία ενιαία επιστημονική μελέτη και αντιμετώπιση του ζητήματος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε πολύ πρόσφατο κυβερνητικό νομοσχέδιο -το οποίο, βεβαίως, είναι νόμος πια- για την κακοποίηση και παραμέληση των ανηλίκων τα μέτρα αντιμετώπισης αλλά και τα μέτρα της πρόληψης προβλέπει να τα εφαρμόζουν φορείς του δημοσίου αλλά και του ιδιωτικού δικαίου. Άλλη μια συνύπαρξη, θα έλεγε κάποιος, του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Ας αναρωτηθούμε, όμως, όλοι: Τι είδους αντιμετώπιση, τι είδους πρόληψη θα κάνουν, τι μπορούν να κάνουν οι ιδιώτες, οι πάσης φύσεως ιδιωτικοί φορείς, στο φαινόμενο της παιδικής κακοποίησης;

Καθώς μιλήσαμε γι' αυτή τη μελέτη, η ολόπλευρη μελέτη αυτού του φαινομένου σημαίνει, κατ' αρχάς, ν' αναδειχθεί η συσχέτιση ανάμεσα σε όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες οι οποίοι συντελούν στη διαμόρφωση τέτοιων προσωπικοτήτων που φτάνουν να διαπράττουν τέτοια εγκλήματα. Κυρίως, όμως, αυτή η ολόπλευρη μελέτη οφείλει να αφορά -και πρέπει να αφορά- στην ολόπλευρη προστασία των παιδιών. Διότι σήμερα -ξέρετε- υπάρχει πια η επιστημονική γνώση για τον εντοπισμό ενός κακοποιημένου παιδιού, ακόμα και μέσα από τη μελέτη της συμπεριφοράς του ίδιου στο σχολείο. Η υποστελέχωση, όμως, η απουσία από τα σχολεία ειδικών ψυχικής υγείας, καθώς και η ελλιπής ή η ανύπαρκτη εκπαίδευση των εκπαιδευτικών από επιστημονικούς κρατικούς φορείς σε τέτοια ζητήματα αποτελεί μεγάλο εμπόδιο. Αποτελεί, κατ' αρχάς, εμπόδιο στην έγκαιρη διάγνωση της πιο συνηθισμένης μορφής κακοποίησης από τον στενό οικογενειακό και φιλικό κύκλο.

Σοβαροί είναι, επίσης, και οι περιορισμοί που τίθενται στη διαπολιτισμική μελέτη του φαινομένου. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των χωρών δεν υπάρχει ενιαίος φορέας πρόληψης και θεραπείας του ψυχικού τραύματος που προκαλείται σ' αυτά τα κακοποιημένα παιδιά. Παραπέρα, πώς αλήθεια θα αναπτυχθεί η τόσο απαραίτητη σχέση εμπιστοσύνης του παιδιού-θύματος με τους ψυχολόγους, τους κοινωνικούς λειτουργούς και τους άλλους επαγγελματίες, όταν δεν υπάρχει σταθερό, μόνιμο προσωπικό στις αντίστοιχες κρατικές δομές, αλλά μονάχα συμβασιούχοι; Την ίδια στιγμή, οι τεράστιες ελλείψεις στις κρατικές δομές της παιδικής προστασίας, όσο και στις κοινωνικές υπηρεσίες, τις οδηγούν αυτές τις δομές και τις υπηρεσίες να μην μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες συνολικά των απροστάτευτων παιδιών.

Πουθενά ίσως στη χώρα μας όλα αυτά δεν εκφράζονται με τόσο τραγικό τρόπο όσο στις περιπτώσεις των γυναικών και των παιδιών προσφύγων που ζουν στα κολαστήρια των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης. Αυτά τα ασυνόδευτα προσφυγόπουλα, κορίτσια και αγόρια, που είναι και τα πιο ευάλωτα σε τέτοια αποκρουστικά φαινόμενα, έρχονται από χώρες που αιματοκύλησαν -πρέπει να το πούμε- από τις μπεραιοκρατικές επεμβάσεις και πολέμους των δικών σας συμμάχων.

Συνεπώς η σημερινή συζήτηση στη Βουλή δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για τη σημερινή Κυβέρνηση, ούτε βεβαίως και για τις προηγούμενες, από τη στιγμή που συνειδητά εμπλέκουν τον λαό μας σε αυτούς τους επικίνδυνους σχεδιασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως ΚΚΕ επιμένουμε σταθερά στην επίσπευση των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης για

τέτοιες αποτρόπαιες εγκληματικές πράξεις. Αυτό όμως, η επίσπευση δηλαδή, προϋποθέτει τη στελέχωση των ποινικών δικαστηρίων, προϋποθέτει τη στελέχωση της εισαγγελίας των ανηλίκων, η οποία στην Αττική -παρακαλώ- λειτουργεί μονάχα με δύο εισαγγελείς. Έχουμε δύο εισαγγελείς σε ολόκληρη την Αττική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιμένουμε, επίσης, στην ολόπλευρη προστασία των παιδιών-θυμάτων, τη νομική, τη συμβουλευτική, την ψυχολογική, την υγειονομική, τόσο προκειμένου να στηριχθούν και να καταγγείλουν τον θύτη όσο και σε όλη τη διαδικασία της εκδίκασης της υπόθεσης, που είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα. Πάνω ακριβώς σε αυτή τη βάση οφείλουν να στηριχθούν και οι όποιες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, οι οποίες αφορούν στα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας.

Διεκδικούμε ακόμη να οργανώνονται ενημερωτικά προγράμματα σε σχολεία και σχολές από επιστημονικούς κρατικούς φορείς. Αυτή η κοινωνική παθογένεια, όμως, δεν αντιμετωπίζεται ριζικά μόνο με την αναγκαία ενημέρωση ούτε μόνο με τις αλλαγές στη νομοθεσία και την αποφασιστική καταδίκη των περιστατικών όπου παραβιάζονται θεμελιώδη δικαιώματα των παιδιών θυμάτων. Η κύρια ασπίδα προστασίας αυτών των παιδιών βρίσκεται στην ανάπτυξη ενός σύγχρονου, εκτεταμένου δικτύου δωρεάν κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών συμβουλευτικής και ψυχολογικής στήριξης του θύματος εφ' όρου ζωής, με εκείνο το κατάλληλα εκπαιδευμένο μόνιμο προσωπικό, ενός δικτύου που θα είναι ανεπτυγμένο σε όλη την Ελλάδα, που θα καλύπτει το σύνολο της χώρας και όχι μονάχα τα μεγάλα αστικά κέντρα, για να μπορεί έτσι κάθε παιδί που έχει βιώσει σεξουαλική βία να καταγγείλει, να αποκρούσει και τη βία κάθε μορφής. Και όσο είναι δυνατό -και είναι αδύνατο- να έχει τη δυνατότητα να σταθεί στα πόδια και στην ενήλική του πια ζωή, χωρίς να εξαρτάται ούτε οικονομικά ούτε κοινωνικά.

Γι' αυτή όμως την αντιμετώπιση του παιδιού, ικανή και αναγκαία προϋπόθεση, τελικά, είναι να ξεριζωθεί εκείνο το μεγάλο αγκάθι της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, αυτό το αγκάθι του καπιταλιστικού κέρδους, που πληγώνει και ακυρώνει τις σύγχρονες δυνατότητες να ζούμε όπως μας αξίζει να ζούμε στον 21^ο αιώνα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Δελή.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης η Βουλευτής κ. Μαρία Αθανασίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σεξουαλική βία σ' ένα παιδί έχει πολλές μορφές και αποτελεί την πιο σιωπηλή και αθόρυβη πράξη κακοποίησης. Σύμφωνα με τα στατιστικά, ένα στα πέντε παιδιά πέφτει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής βίας, η οποία, πέρα από τα παραπάνω και πιο προφανή, μπορεί να εκδηλωθεί και μέσα από τον διαδικτυακό σεξουαλικό εκβιασμό ή εξαναγκασμό, αλλά μπορεί να λάβει και τη μορφή εκμετάλλευσης μέσω πορνείας και πορνογραφίας.

Περίπου το 1/3 των παιδιών που έχουν τραυματιστεί ανεπανόρθωτα στο σώμα -και στην ψυχή τους περισσότερο- δεν θα το ομολογήσουν ποτέ σε κανέναν, παρ' όλο που το 85% των παιδιών γνωρίζουν τον δράστη τους. Θα προτιμήσουν να το κρύψουν, για να αποφύγουν μελλοντικές εκρηκτικές συμπεριφορές εις βάρος τους.

Τα παιδιά που έχουν δεχτεί κακοποίηση, κυρίως σεξουαλική, αρνούνται να μιλήσουν πολλές φορές, μάλιστα, με την παρότρυνση ακόμα και μελών της ίδιας της οικογένειας, που, έχοντας χάσει το είναι της ύπαρξής τους, αρνούνται να αποδεχθούν την τραγική πραγματικότητα και προτιμούν να συντηρούν τα στερεότυπα και την οφθαλμαπάτη τού φαίνεσθαι, αντί της ψυχικής ισορροπίας και σωματικής υγείας του παιδιού τους. Αποτέλεσμα, τα θύματα εξαιτίας της ανασφάλειας που νιώθουν να μην αποκαλύπτουν την αλήθεια, να κλείνονται στον εαυτό τους, να αναλαμβάνουν όλη την ευθύνη για τις πληγές και τις ανάρμοστες συμπεριφορές που υφίστανται, να χάνουν την εμπιστοσύνη προς

τον συνάνθρωπο και όσο μεγαλώνουν να γίνονται ψυχροί και να αφήνουν τα ένστικτα και τα πάθη τους να κυριαρχούν φτάνοντας στην εξαθλίωσή τους.

Η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών είναι ένα από τα πλέον ανησυχητικά φαινόμενα, αφού τα τελευταία χρόνια έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Κοινωνικά πρότυπα βίας, εξουσίας, ανδρικής κυριαρχίας συνοδευόμενα από φαινόμενα κοινωνικής απομόνωσης, σύγχυσης και ακύρωσης ρόλων και προσδοκιών στη σεξουαλική συμπεριφορά διαπλέκονται και δημιουργούν συνθήκες σεξουαλικής θυματοποίησης και εκμετάλλευσης των παιδιών, ενώ είναι δυνατόν να διευκολύνουν την εκδήλωση της βίας με την εμφάνιση των ανάλογων ρόλων θύτη και θύματος.

Επίσης, η εργατική απασχόληση ανηλίκων στις μέρες μας έχει ανησυχητικά αυξηθεί. Χρησιμοποιώ τον όρο «ανησυχητικά», διότι δεν πρόκειται για την απασχόληση των παιδιών, παραδείγματος χάριν, στις οικογενειακές επιχειρήσεις ή στις αγροτικές εργασίες των παππούδων κατά τις θερινές διακοπές. Άλλωστε, τέτοιες δραστηριότητες συντελούν στην ανάπτυξη σε κάθε παιδί της εργατικότητας, της υπευθυνότητας, του σεβασμού, του αλτρουισμού και άλλων εννοιών απαραίτητων σε μία ολοκληρωμένη προσωπικότητα, που θα παρακινεί σε αισθήματα στοργής προς τον αδύναμο και όχι σε κακοποιητικές συμπεριφορές. Η απασχόληση ανηλίκων που αυξάνει ανησυχητικά είναι αυτή που τα μετατρέπει σε αντικείμενα σεξουαλικής και κατ' επέκταση οικονομικής εκμετάλλευσης, γεγονός που έχει αντίκτυπο στη φυσική, πνευματική, νοητική, ηθική και κοινωνική τους ανάπτυξη.

Αν και η Ελλάδα επικύρωσε τη Συνθήκη για τα Δικαιώματα του Παιδιού στις 2 Δεκεμβρίου του έτους 1992 και τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλές προσπάθειες και ενέργειες από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, παραδείγματος χάριν, το «Χαμόγελο του Παιδιού», τα «Παιδικά Χωριά SOS», που ασχολούνται με τα παιδιά, ώστε να αφυπνιστούν και οι ηγέτες του τόπου, αλλά και το ευρύ κοινό σχετικά με τη Συνθήκη για τα Δικαιώματα του Παιδιού, χρειάζεται να γίνουν πολλά ακόμα.

Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί αύξηση της εγκληματικότητας εις βάρος των παιδιών αλλά και της διασποράς της παιδικής πορνογραφίας, ιδιαίτερα μέσω του διαδικτύου. Απόλυτοι αριθμοί δεν υπάρχουν φυσικά. Όμως τουλάχιστον πάνω από το 1/3 των περιπτώσεων της γενικής κακοποίησης που αποκαλύπτονται αποτελεί η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών και μάλιστα μέσα από την ίδια την οικογένεια από τα άτομα της εμπιστοσύνης του παιδιού. Σύμφωνα με στοιχεία οργανισμού, το τελευταίο δεκάμηνο καταγγέλλθηκαν χίλιες τριακόσιες τριάντα οκτώ περιπτώσεις κακοποίησης και μόνο έντεκα αφορούσαν τη σεξουαλική κακοποίηση και τούτο όχι διότι μειώθηκαν τα περιστατικά, αλλά διότι επικρατεί ο φόβος, η ντροπή και η σιωπή που πρέπει να σπάσει, απόστημα που πρέπει τώρα να χειρουργηθεί.

Η αντιμετώπιση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης των ανηλίκων είναι ζήτημα με νομικές και κοινωνικές διαστάσεις. Προϋποθέτει ιδιαίτερη μερίμνα του κράτους, αλλαγή κοινωνικών δομών, αλλαγή νοοτροπίας, ενημέρωση. Χρειάζεται η άμεση συνδρομή της πολιτείας. Πρέπει να απλουστεύσει πρωτίστως τη διαδικασία που ακολουθεί μια τέτοια καταγγελία, ώστε το ήδη κακοποιημένο ανήλικο παιδί να μην υποστεί εκ νέου δευτερογενή κακοποίηση μέσα από το ίδιο το σύστημα. Το παιδί δεν πρέπει να επανατραυματιστεί και κυρίως πρέπει να ενθαρρυνθεί να μιλήσει.

Στη συνέχεια η δικαστική αντιμετώπιση έχει σημαντική προληπτική, κατασταλτική, ιδεολογική λειτουργία. Είναι πολύ σημαντική η παραδειγματική τιμωρία των θυτών, των ανθρώνων που κακοποιούν παιδιά με άμεσες και αυστηρότερες ποινές. Ο εγκλεισμός τους σε σωφρονιστικά ιδρύματα τους αποκλείει από το να επαναλάβουν την εγκληματική τους συμπεριφορά για όσον χρόνο -ελάχιστο σε σχέση με το έγκλημα που διαπράττουν- αποστερούνται της φυσικής τους ελευθερίας. Τι γίνεται όταν βγουν έξω; Αν δεν ληφθούν μέτρα, τα ίδια και χειρότερα. Πώς ακριβώς σωφρονίζονται; Οι ποινές εκτίονται ή όχι; Οι νέες τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα ως προς τον υπολογισμό και την επιμέτρηση των ποινών δυστυχώς δημιουργούν την αίσθηση ότι πλέον ό,τι και να κάνει ο θύτης υπάρχουν παραθυράκια του νόμου που θα τον ρίξουν στα μαλακά. Μάλιστα υπήρξε νομοθεσία -ακού-

στε- που τους όριζε αρρώστους και τους έδινε και δικαίωμα να λαμβάνουν προνοιακά επιδόματα. Έτσι όμως όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα αποτελεσματικά, όχι μόνο δεν προλαμβάνονται κακοποιητικές συμπεριφορές, αλλά αντιθέτως αποθρασύνονται οι επίδοξοι θύτες και αυξάνονται τα περιστατικά σεξουαλικής βίας εναντίον ανηλίκων.

Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι ο κυριότερος ρόλος, αυτός της πρόληψης, εναπόκειται στους γονείς που θα πρέπει να εμφυσήσουν στα παιδιά τους αρχές και αξίες, θα πρέπει μέσω δράσεων, ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης, σε συνεργασία με τους δήμους, η πολιτεία να τους στηρίξει, ώστε να μπορούν να θωρακίσουν τα παιδιά τους για να μπορέσουν να εκφράσουν ελεύθερα και χωρίς αναστολές τα συναισθήματά τους.

Επειδή με την ανοχή της κοινωνίας διαιωνίζονται τα προβλήματα, δεν σπάει ο κύκλος της βίας, αλλά αντιθέτως ενδυναμώνεται και ενισχύεται, επειδή δημιουργείται στους θύτες η ψευδαίσθηση ότι βρίσκονται στο απυρόβλητο ή ότι πέφτουν στα μαλακά, ειδικά από τη χλιαρή αντιμετώπιση της πολιτείας, ως συνειδητοποιημένοι πολίτες θα πρέπει να υιοθετήσουμε τη λογική του «εμένα με νοιάζει», διότι τα παιδιά είναι ευαίσθητα και ανυπεράσπιστα μπροστά σε κάθε κίνδυνο, πόσω μάλλον στον κίνδυνο της σεξουαλικής βίας, ο οποίος τα τραυματίζει ανεπανόρθωτα και δημιουργεί άλυτα προβλήματα στον ψυχισμό τους, τα οποία εμφανίζονται είτε με βίαιες συμπεριφορές ως ενήλικες είτε με συμπεριφορές περιθωριακές, απομόνωσης και κατάθλιψης.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, για την αντιμετώπιση του ευαίσθητου αυτού προβλήματος χρειάζεται πολιτική βούληση βασισμένη στην πολιτική ευαισθητοποίηση για την ύπαρξη του προβλήματος και στην εμπειρία των ειδικών. Χρειάζεται στήριξη των οικογενειών, ενδυνάμωση των κοινωνικών υπηρεσιών, ενίσχυση στον τομέα της πρόληψης, της παιδείας, της αστυνομίας, των δομών υγείας κάθε βαθμού, ανάδειξη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης των επιπτώσεων σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης ανηλίκων, ενίσχυση της ευαισθητοποίησης των πολιτών, αλλά και καλλιέργεια της νοοτροπίας στην κοινωνία ότι η πολιτεία και θέλει και μπορεί να προστατεύσει τα μέλη της επαρκώς και αποτελεσματικά, προλαμβάνοντας αλλά και θεραπεύοντας αποφασιστικά και αποτελεσματικά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καί εμείς ευχαριστούμε την κ. Αθανασίου.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25 η Βουλευτής κ. Αγγελική Αδαμοπούλου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να κάνω μια παρένθεση πριν ξεκινήσω, απευθυνόμενη στον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Μπάρκα. Πραγματικά θα συμφωνήσω μαζί σας ότι σήμερα συζητάμε ένα μείζον θέμα. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο θα έπρεπε σήμερα το Κοινοβούλιο, η Ολομέλεια να είναι γεμάτη, να είναι και οι τριακόσιοι Βουλευτές παρόντες. Επειδή όμως προφανώς το θέμα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών δεν είναι ένα «πιασάρικο» επικοινωνιακό θέμα και δεν θα παίξουν τα κανάλια τη σημερινή συζήτηση, γι' αυτό μάλλον υπάρχει τέτοια εξόφθαλμη απουσία Βουλευτών. Αυτός είναι ο σεβασμός μας προς τα παιδιά, αυτή είναι η αντίληψή μας απέναντι στα παιδιά.

Η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών αποτελεί εξαιρετικά βαρύ έγκλημα όχι μόνο ως προς την απαξία της πράξης καθαυτή, αλλά και ως προς τις εκτεταμένες και καταστροφικές ισόβιες συνέπειες για τα παιδιά-θύματα. Η μακροπρόθεσμη βλάβη που προκαλεί η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών είναι καταγεγραμμένη επιστημονικά και συχνά μετατρέπει τη ζωή των θυμάτων σε διαρκή κόλαση επί γης. Πολύ συχνά τα παιδιά κακοποιούνται από άτομα τα οποία γνωρίζουν, εμπιστεύονται, από άτομα από τα οποία εξαρτώνται, από άτομα του συγγενικού περιβάλλοντος πολλές φορές.

Αυτή η διαπίστωση είναι ιδιαίτερα ανησυχητική για δύο κυρίως λόγους:

Αφ' ενός γιατί έτσι δυσχεραίνεται ή ακόμη και ακυρώνεται οποιαδήποτε προσπάθεια πρόληψης και εξιχνίασης τέτοιων εγ-

κλημάτων. Η νοσηρή αλληλουχία της σύγχυσης, της συναισθηματικής και κοινωνικής πίεσης και της ντροπής τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από την υποκαταγγελία και τη συγκάλυψη τέτοιων εγκλημάτων και μοιραία οδηγεί και στη διαιώνιση του τεράστιου αυτού προβλήματος, γιατί μόνο τεράστιο μπορεί να χαρακτηριστεί όταν το Συμβούλιο της Ευρώπης εκτιμά ότι στην Ευρώπη ένα στα πέντε παιδιά, το 20%, πέφτει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής βίας.

Αφ' ετέρου γιατί ιδίως σε αυτές τις τρυφερές ηλικίες όπου διαμορφώνεται η προσωπικότητα του ατόμου η κακοποίηση από ένα γνώριμο πρόσωπο εμπεδώνει και παγιώνει στα παιδιά-θύματα μία εντελώς στρεβλή αντίληψη για την οικειότητα, για τις ανθρώπινες σχέσεις, για την προσωπική αυτοδιάθεση, για την εμπιστοσύνη, για τα όρια της αλληλεπίδρασης και πολύ συχνά για την ίδια την προσέγγιση και ερμηνεία της πραγματικότητας. Μάλιστα το κακό φαίνεται να επιδεινώθηκε λόγω της πανδημίας, καθώς -όπως αναφέρεται διεθνώς- υπάρχουν σαφείς σχετικές ενδείξεις, ιδίως για παιδιά που συμβιώνουν με τους κακοποιητές τους.

Μεγάλος και διαπιστωμένος παράγοντας υψηλού κινδύνου είναι και το διαδίκτυο. Στις μέρες μας τα παιδιά περνούν ολοένα και περισσότερο χρόνο στο διαδίκτυο και πολύ συχνά παραμένουν ανεπιτήρητα. Και εδώ είναι που ελλοχεύει πολύ εντονότερος ο κίνδυνος επαφής των παιδιών με τα λεγόμενα «σεξουαλικά αρπακτικά» του διαδικτύου. Με πολύ περισσότερους δράστες σε καθεστώς περιορισμού ή και απομόνωσης, η ζήτηση για οπτικοακουστικό υλικό σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών έχει αυξηθεί μέχρι και 25% σε ορισμένα κράτη-μέλη. Έτσι, σε μία παγκοσμιοποιημένη κοινωνία που έχει επιλέξει να θεοποιεί ως στάση ζωής τη λογική της αγοράς, μία αυξημένη ζήτηση, ακόμα και για ένα τόσο χυδαίο προϊόν, οπουδήποτε στον πλανήτη μοιραία γίνεται για κάποιους άλλους ευκαιρία για καλοπληρωμένη προσφορά, άρα και λόγος για ένα ακόμη αποτρόπαιο έγκλημα οπουδήποτε στον πλανήτη.

Τον Ιούλιο του περασμένου έτους η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ανακοίνωσή της προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αυτολεξεί ανέφερε ως παραδοχή το εξής τραγικό: Έχει καταστεί σαφές ότι σε παγκόσμιο επίπεδο χάνεται η μάχη ενάντια σ' αυτά τα εγκλήματα και δεν προστατεύεται αποτελεσματικά το δικαίωμα κάθε παιδιού να ζει χωρίς βία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε ότι πρέπει να επαναξιολογήσει και να ενισχύσει τις προσπάθειές της το διάστημα 2020 - 2025 και παρουσίασε οκτώ πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών. Η νομοπαρασκευαστική και η νομοθέτηση είναι βέβαια απαραίτητα στάδια, αλλά πιστεύω ότι το πεδίο αυτό δεν είναι και τόσο προβληματικό και παρατηρώ ότι πολύ συχνά η εκπλήρωση της υποχρέωσης νομοθέτησης είτε υπερεκτιμάται είτε υπερεπικοινωνείται και τελικά τι κάνει; Επισκιάζει άλλες πολύ σοβαρές και επείγουσες ανάγκες.

Επίσης, το ζήτημα της καταγραφής των βέλτιστων πρακτικών θεωρώ ότι ούτως ή άλλως είναι αυτονόητο στη χώραξη δημοσίας πολιτικής για οποιοδήποτε ζήτημα, όπως άλλωστε αυτονόητη είναι και η ανάγκη για διεθνή συνεργασία και συντονισμό σ' ένα πρόβλημα χωρίς σύνορα. Θα επιμείνω, λοιπόν, ιδιαίτερα στην κέμπτη πρωτοβουλία, με τίτλο: «Παροχή δυνατότητας στα κράτη-μέλη να προστατεύουν καλύτερα τα παιδιά μέσω της πρόληψης», στην έκτη, που αφορά στην πιθανή δημιουργία ευρωπαϊκού κέντρου για την πρόληψη και αντιμετώπιση της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, και στην έβδομη, με τίτλο: «Όθηση των προσπαθειών της βιομηχανίας για τη διασφάλιση της προστασίας των παιδιών στα προϊόντα τους». Αυτάμα πολύ, αλλά θεωρώ ότι η ίδια η ενωσιακή γλώσσα αποδεικνύεται άτονη σε σχέση με τη σοβαρότητα του προβλήματος. Επειδή όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά πως το λεκτικό που χρησιμοποιεί κάποιος για να καταγράψει μια πολιτική στην ατζέντα του προδίδει και τη σπουδαιότητα που ο ίδιος αποδίδει στο πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει, η παροχή δυνατότητας στα κράτη-μέλη να προστατεύσουν καλύτερα τα παιδιά μέσω της πρόληψης, η πιθανή ίδρυση του ευρωπαϊκού κέντρου πρόληψης και αντιμετώπισης της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών και η ώθηση της βιομηχανίας για να εξασφαλιστεί η προστασία των παιδιών στα κάθε λογής προϊόντα αποτελούν αναμικτές αναφορές.

Στο θέμα της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών χρειαζόμαστε πιο δυναμικές πρωτοβουλίες, χρειαζόμαστε πόρους για να φτιάξουμε, να στελεχώσουμε και να εξοπλίσουμε αποτελεσματικές δομές οι οποίες, πέραν του ότι είναι απαραίτητες, ούτως ή άλλως έχουν προστιθέμενη αξία στην κοινωνία, γιατί ένα κέντρο ψυχοκοινωνικής και οικογενειακής στήριξης παράγει έργο που καλύπτει ευρύτερες κοινωνικές ανάγκες.

Το γεγονός ότι η σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση έχει ως στόχο τα παιδιά, τα οποία θα έπρεπε να τυγχάνουν προστασίας και φροντίδας από το περιβάλλον τους, καθιστά όλους εμάς τους ενήλικες υπεύθυνους για την προώθηση της πρόληψης της βίας, την προστασία των παιδιών, τη δίωξη των δράστών -όχι τη συγκάλυψη- και τη συμμετοχή των παιδιών στα θέματα που τα αφορούν. Τόσο μέσα από το οικογενειακό περιβάλλον όσο και μέσα από το σχολείο, με την κατάλληλη εκπαίδευση το παιδί μπορεί να μάθει να αυτοπροστατεύεται. Ένας τρόπος είναι να τονίσουμε στο παιδί ότι υπάρχουν συγκεκριμένα σημεία στο σώμα του, κυρίως αυτά που καλύπτονται από τα εσώρουχα, στα οποία δεν επιτρέπεται να αγγίζουν οι άλλοι, αλλά και αντίστοιχα το παιδί.

Επιπλέον, αν το παιδί, εξαιτίας μιας κατάστασης, βιώνει αρνητικά συναισθήματα, όπως ντροπή, φόβο, ανασφάλεια, λύπη, αυτό είναι ένδειξη ύπαρξης κακής συμπεριφοράς και θα πρέπει να απομακρυνθεί από το περιβάλλον. Ακόμη οφείλουμε να εκπαιδεύσουμε τα παιδιά, ώστε να μπορούν να διαχωρίσουν το καλό από το κακό μυστικό, αφού συχνά η νοσηρή σχέση θύτη και θύματος χαρακτηρίζεται κυρίως από μυστικότητα. Το παιδί πρέπει να μάθει ότι μπορεί να απευθυνθεί στον γονιό ή στον δάσκαλό του σε περίπτωση που υφίσταται κακομεταχείριση. Αυτό επιτυγχάνεται αν το παιδί έχει ενθαρρυνθεί στο να συζητά άφοβα τα προβλήματά του με έναν έμπιστο ενήλικα ο οποίος θα το υποστηρίξει.

Όπως επισημαίνει και το «Χαμόγελο του Παιδιού», ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στην ανάγκη σύστασης ενιαίου φορέα για την καταγραφή των περιστατικών σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, αλλά και στη θεσμοθέτηση της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να ενημερώνονται τα παιδιά με έγκυρο τρόπο για τα σχετικά ζητήματα και αφ' ετέρου να γνωρίζουν τα παιδιά τι πρέπει να αρνούνται, τι πρέπει να υποψιάζονται και γιατί να αναζητούν βοήθεια σε περίπτωση που νιώσουν απειλούμενα.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, πρόληψη στην καθημερινότητα και κρίνουμε όχι πιθανή αλλά αναγκαία την ίδρυση όχι μόνο ευρωπαϊκού κέντρου, αλλά και εθνικών κέντρων με πολλαπλά σημεία εμπρηστικής και αναφοράς. Τη βιομηχανία δεν αρκεί απλά να την ωθήσουμε, αλλά πρέπει και να την ελέγξουμε αποτελεσματικά. Το ζήτημα, λοιπόν, μεταφέρεται στον στίβο των προτεραιοτήτων. Όσο ο ενωσιακός κορβανάς δεν ανοίγει κατά προτεραιότητα, ώστε να ενισχυθούν οι πόροι για κοινωνικό κράτος, τόσο κινδυνεύουμε τα προβλήματα του σήμερα να μόνιμοποιηθούν ως καταστάσεις τού αύριο.

Και τελειώνω λέγοντας ότι ο μεγάλος φίλος του θύτη σεξουαλικής κακοποίησης, ο μεγάλος εχθρός των παιδιών είναι η συγκάλυψη. Η συγκάλυψη είναι μια μάλιστα την οποία θα πρέπει όλοι να συμβάλουμε για να καταπολεμήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Αδαμοπούλου.

Ολοκληρώνουμε τις τοποθετήσεις για την επετειακή αυτή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για την Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και τη Σεξουαλική Κακοποίηση με την αρμόδια Υφυπουργό γι' αυτά τα θέματα κ. Δόμνα Μιχαηλίδου.

Κυρία Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι μια μέρα σημαντική για όλες και όλους μας, γιατί όλοι μαζί δείχνουμε μηδενική ανοχή, δείχνουμε μηδενική ελαστικότητα όσον αφορά στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των παιδιών. Δεν δεχόμαστε καμία απόκλιση σε αυτό και είμαστε -και το βλέπω με πολύ μεγάλη χαρά- όλοι μαζί όσο πιο αυστηροί γίνεται.

Είμαι πολύ αισιόδοξη, γιατί βλέπω πραγματικά όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας συσπειρωμένες και συντεταγμένες πάνω στον σκοπό αυτό και θέλω να ευχαριστήσω σε προσωπικό επίπεδο και να ευχαριστήσω βέβαια κι ως η αρμόδια Υφυπουργός στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Για εμάς στο Υπουργείο η παιδική προστασία είναι η σημαία μας, είναι πραγματικά η σημαία μας και είμαστε εδώ για κάθε παιδί. Ορίσαμε -και μάλιστα όλοι εσείς το ψηφίσατε- τον ορισμό της παιδικής κακοποίησης, δηλαδή τι είναι παιδική κακοποίηση. Τον προηγούμενο μήνα πήνα το Κοινοβούλιο αυτό ψήφισε ώστε ο Έλληνας νομοθέτης να ορίζει συγκεκριμένα την παιδική κακοποίηση. Δεν είναι μόνο η σεξουαλική κακοποίηση, δεν είναι μόνο η άσκηση βίας, είναι και η λεκτική κακοποίηση, είναι και η παραμέληση, είναι και η παραμέληση χορήγησης ιατρικής αγωγής.

Γι' αυτό είμαστε δίπλα σε όλα τα παιδιά και προσπαθούμε σε κάθε κομμάτι κακοποίησής τους να αντιστρέψουμε τελείως την πραγματικότητα: Στα παιδιά με αναπηρία η διάγνωση να γίνεται όσο πιο έγκαιρα γίνεται, στα παιδιά στα ιδρύματα και τις δομές να διασφαλίσουμε όλοι μαζί ότι βγαίνουν τα παιδιά από τις δομές και πηγαίνουν στην κατάλληλη γι' αυτά οικογένεια. Να αυξησουμε τις δεξιότητές τους, είτε σε επίπεδο προσχολικής αγωγής είτε μετά, όσο περισσότερο γίνεται και, βέβαια, να αντιστρέψουμε τελείως την όποια κακοποίηση και ειδικά τη σεξουαλική κακοποίηση.

Εμείς νομοθετήσαμε -αναφέρθηκε σε αυτά ο Πρωθυπουργός, εσείς βεβαίως τα ψηφίσατε- τρία πράγματα: τον ορισμό, αλλά και αυτά τα δύο μέτρα τα οποία τώρα θα γίνουν συντεταγμένα και σε όλα τα Υπουργεία, οριζόντια.

Το λευκό ποινικό μητρώο: Είμαστε κάθετοι, είμαστε πάρα πολύ αυστηροί σε αυτό. Δεν μπορεί άνθρωπος ο οποίος εργάζεται με παιδιά, φροντίζει παιδιά, φιλοξενεί παιδιά, παρά να έχει λευκό ποινικό μητρώο σε συγκεκριμένα αδικήματα, σε αδικήματα που αφορούν στην προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας, στην εμπορία ανθρώπων, στην εμπορία ναρκωτικών. Και, βέβαια, μέσα σε κάθε δομή -έχουμε ξεκινήσει ήδη με τους βρεφονηπιακούς, με τις παιδικές κατασκηνώσεις, με τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, με τις δομές που φιλοξενούν παιδιά, όπως αυτές που παλιά τις έλεγαν ορφανοτροφεία- να υπάρχει ένας κοινωνικός λειτουργός υπεύθυνος παιδικής κακοποίησης και παιδικής προστασίας, έτσι ώστε τα παιδιά να έχουν έναν άνθρωπο εμπιστοσύνης τους, να πηγαίνουν σε αυτόν και να μη χάνεται η πληροφορία. Αυτό θέλουμε. Οπότε, βεβαίως, χαιρετίζω την προσπάθεια του Πρωθυπουργού και την πρωτοβουλία αυτή ως υψίστης σημασίας -είναι εξαιρετικής σημασίας η πρωτοβουλία αυτή- και πραγματικά δεν μπορώ κι εγώ να σκεφτώ πιο ικανό άνθρωπο, πιο σοβαρή γυναίκα, πιο σωστή Βουλευτή -και χάρηκα πάρα

πολύ που από όλους τους Βουλευτές στην Αίθουσα της Ολομέλειας το άκουσα αυτό- από την Έλενα Ράπτη. Έχει κάνει πάρα πολλή δουλειά, έχει αφιερωθεί σε αυτό, είμαστε σε καθημερινή επικοινωνία, γνωρίζει τα παιδιά, γνωρίζει τα δομικά προβλήματα, τα προβλήματα που έχει το κράτος πάνω στο πώς να διασφαλίσει ότι δεν θα υπάρχει παιδική κακοποίηση αύριο, έτσι ώστε συντεταγμένα, οριζόντια, διυπουργικά να γίνει η προσπάθεια αυτή στον πιο αποτελεσματικό βαθμό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την Υφυπουργό κ. Μιχαηλίδου.

Στο σημείο αυτό να πω ότι ευχαριστώ θερμά όλους τους συναδέλφους όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Βουλής για την παρουσία τους σήμερα εδώ για πρώτη φορά στην επετειακή αυτή συνεδρίαση της Ολομέλειας, στην οποία, μάλιστα, περιποιεί ιδιαίτερη τιμή ότι παρέστη και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος όχι μόνο χαιρέτισε, αλλά ανακοίνωσε και μια σειρά από πρωτοβουλίες οι οποίες, όπως κατάλαβα από τοποθετήσεις συναδέλφων, θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη για τα περαιτέρω, για να φανούμε χρήσιμοι στην κοινωνία σε αυτό το τόσο πολύ ευαίσθητο θέμα.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους όλων των κομμάτων που τοποθετήθηκαν όλοι θετικά για το θέμα, με ιδιαίτερη ευχαριστία -την εκφράσατε όλοι- στη συνάδελφό μας κ. Ράπτη, η οποία από χρόνια, όπως όλοι γνωρίζουμε, αυτό το θέμα το έχει κάνει όχι μόνο κανόνα ζωής, αλλά και βίωμά της προσωπικό, όπως κι εσείς οι ίδιοι τονίσατε.

Μετά από όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η επετειακή αναφορά σε αυτή την εκδήλωση για την Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Προστασία των Παιδιών από τη Σεξουαλική Εκμετάλλευση και τη Σεξουαλική Κακοποίηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.37' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 25 Νοεμβρίου 2021 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) επετειακή αναφορά: Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, β) συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος και το άρθρο 83 του Κανονισμού της Βουλής, για τις αιτήσεις άρσης της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Νεοκλή Κρητικού και Κυριάκου Βελόπουλου, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη και γ) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ